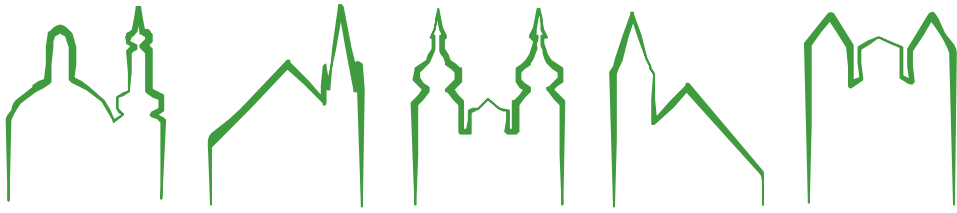

Život farností Znojma

říjen
2017

8

Ročník XXVII | Cena 7 Kč

Schóla od sv. Mikuláše slavila 25. výročí

Latinské slovo *schola* znamená škola. Označení některých chrámových pěveckých skupin termínem *schola* má své kořeny v oficiální církevní terminologii, kde se již od středověku označením *schola cantorum* rozumí pěvecká skupina, která zpívá při liturgii, tj. bohoslužbě, vlastní liturgické zpěvy – zhudebněné biblické texty, zvl. žalmy, dále modlitby, antifony, hymny apod. Takovéto *scholy cantorum* (doslova „školy zpěváků“) začaly vznikat po celé Evropě při významných katedrálách, kostelech a klášteřích po velké reformě liturgického zpěvu, kterou na přelomu 6. a 7. století nechal provést významný papež raného středověku Řehoř Veliký (latinsky Gregorius Magnus), podle něhož byly později pojmenovány všechny středověké liturgické zpěvy katolické církve, tzv. „gregoriánský chorál“. Tyto středověké *scholy cantorum* byly v podstatě profesionální skupiny zpěváků, které patřily k zaměstnancům dotyčného chrámu a jejich posláním bylo zajišťovat zpěv při bohoslužbě.

V současných církevních dokumentech po velké církevní reformě vyhlášené Druhým vatikánským koncilem, který zasedal v letech 1962 – 1965, se o schóle říká toto: „Mezi věřícími vykonává své liturgické poslání schóla neboli sbor zpěváků. Pečují o správné provedení různých druhů zpěvu těch textů, které jim přísluší a podporují činnou účast věřících na společném zpěvu“. A to je také hlavní poslání pěvecké schóly při kostele sv. Mikuláše, která byla založena v září roku 1992 – pečovat o správné provádění různých liturgických zpěvů a podporovat zpěv všech věřících v kostele. V praxi to znamená zavádění nových nápevů biblických žalmů, mešních ordinárií a písní z nového kancionálu, které začaly vznikat po výše zmíněné církevní reformě v šedesátých letech minulého století a která se v naší zemi začala důsledněji uplatňovat až po roce 1989.

Z OBSAHU:

- Na kole do Fatimy _____ 2
- Letní vzpomínání _____ 3
- Jsme stále zpíváníschopní_ 4

Schóla při nedělní bohoslužbě při oslavě 25 let svého trvání | foto Radomír Muzikář / Člověk a víra

Oproti chrámovému sboru, jehož místo bývá zpravidla na kůru u varhan, což je z akustického hlediska nejvhodnější místo v kostele pro jím provozované vícehlasé skladby, má být schóla umístěna v blízkosti oltáře, resp. v přední části kostela. Pro řadu schol, stejně jako tu naši u sv. Mikuláše ve Znojmě je typické, že je při vykonávání své služby při liturgii oblečena do jednotného oděvu - bílé řízy. Naše svatomikulášská schóla od doby svého vzniku zpívá téměř každou neděli při farní mši, o velkých svátcích a při zvláštních církevních příležitostech zpívá vedle jí vlastních liturgických zpěvů i vícehlasé skladby či rytmické křesťanské písně s doprovodem kytar, houslí, fléten a violoncella. Některé z těchto písní vyšly ve dvou albech v letech 2000 a 2002. Pravidelné zkoušky schóly probíhají každý týden mimo letní prázdniny, stálých členů je kolem dvaceti, o nedělích se schází kolem desíti zpěvaček a zpěváků, za dobu existence schóly jí prošlo přes sto lidí.

Jsem velmi rád, že schóla je nejen pěveckým sborem, ale i pěkným lidským a duchovním společenstvím, kde se společně slaví narozeniny členů, kde někteří našli své budoucí životní partnery, kde vznikají pěkná přátelství, kde někteří našli cestu

k užšímu společenství s církví a dospěli ke svátostem (křtu, biřmování, svátému přijímání).

S vděčností Pánu Bohu jsme začátkem září oslavili 25. výročí naší schóly setkáním stávajících i bývalých členů, na kterém se nás sešlo bezmála padesát, zúčastnil se ho i náš farář a děkan Jindřich Bartoš, brněnský biskup Vojtěch Cikrle zaslal každému svou památkovou knižičku s názvem Stradivárky. Druhý den v neděli jsme při farní mši v kostele sv. Mikuláše společně vyzpívali Pánu Bohu své poděkování. Zde mimo jiné zpěvy zazněla píseň, jejíž text nabízí určitý návod, jak žít radostný a naplněný život: „Lenivost a naříkání, hledání své vlastní slávy, zoufání nad vlastní povahou, jsou slepou cestou... Výhrady a připomínky, utíkání do vzpomínky, rozpaky nad církví Kristovou, jsou slepou cestou... Obavy a strachování, copak zítra bude s námi, vzdychání nad situací zlou, jsou slepou cestou - Kdo chce dál, ten musí cestou chval, všechno ať zní k Boží chvále, dneska, zítra a tak dále - kdo chce dál, ten musí cestou chval!“ Ze srdce přeji každému člověku radostný a naplněný život a co nejméně oněch slepých cest...

jáhen Willi Türk,
vedoucí Schóly od sv. Mikuláše ve Znojmě

333 slov

otce Petra Bartoňka

Na začátku měsíce října slavíme památku Panny Marie Růžencové. S ne moc velkou nadsázkou lze napsat „ještě prozatím“. Modlitba růžence je totiž historicky spjata s významným vítězstvím křesťanských vojsk a zničením osmanské flotily, hrozící vpádem do křesťanské části tehdejšího Středomoří (7. 10. 1571). Bylo to v situaci, kdy osmanská říše pevně ovládla celý Balkán a toužila zabrat střední a západní Evropu. Islám prezentovaný osmanskou říší byl na vrcholu moci – tak se to jevílo i tehdejšími současníkům. Nebezpečí osmanské říše bylo tak veliké, že dokázalo alespoň na chvíli spojit i odvěké nepřátele uvnitř křesťanské Evropy. To byl možná ještě větší zázrak než vítězství v samotné bitvě proti početně silnějším nepříteli, v počtu lodí víc jak dvojnásobnému. Mimochodem – křesťanské vojsko zvítězilo – jak jinak bychom to čekali – díky své technické převaze v dělech a v palných zbraních pěchoty. Tedy díky rozvoji celé evropské společnosti, která právě technickým pokrokem byla schopna přemoci z generaci na generaci předávaný válečnický um osmanských bojovníků. V bitvě bojoval a byl těžce raněn (pro další vojenskou službu zchromen a tudíž neschopen) člen maltézskeho řádu, bývalý císařský důstojník a budoucí jezuitský novic a pak premonstrátský opat v klášteře v Louce a zachránce mikulášské fary – Šebestián Freytag z Čepirohu, zakladatel tradice pěstování okurek na Znojmsku. Semínka okurek, podléhající jako všechny plodiny z „Nového světa“ (dnešní Ameriky) obchodnímu embargu císařů, si nechal dovézt jako doživotní maltéžský rytíř. Na maltéžské rytíře se totiž, pro jejich zásluhy v bojích na obranu křesťanské Evropy, toto embargo nevztahovalo – alespoň tak si to samotní maltéžští rytíři za tichého souhlasu panovníckých rodin vykládali. Bitva u Lepanta ve svých následcích ovlivnila tedy také život Znojemska. Mnohem více ale, než pěstováním okurek, především všemi těmi modlitbami růžence, které tu za ty více jak čtyři staletí už byly pomodleny. Dost se divím, že ještě někdo v Evropské unii nezačal modlitbu růžence zakazovat jako „příliš útočnou vůči islámu“. Naši nepřátelé často lépe než my vědí, v čem spočívá síla modlitby. Takže bych rád z celého srdce všem popřál: Hojnost duchovní radosti prožité skrze modlitbu růžence!

Na kole do Fatimy

Na letošní cyklopout' s Orlem do Fatimy (1.-18. 8.) se vydal i náš farník, varhaník, hudebník, učitel a vinař Ladislav Pospíchal. Na lehokolech vyjeli i bratři domínkáni, otec Alvaréz Kodeda a Cyril Molnár, kteří působili před lety ve Znojme. Vyrázili společně s dalšími 120 poutníky. Zeptali jsme se Ladi, co ho motivovalo absolvovat 700 kilometrů na kole.

O pouti jsem se dozvěděl od děvčat Entlerových, která nakonec nejela. Na kole jezdím rád, tak jsem jel. Poutníci se přesunuli autobusem z Uherského Brodu do španělského Vega de Valcarce, odkud již pokračovali na kolech.

Jaká byla cesta?

Cesta hlavně po Španělsku byla velice hornatá. Tam neexistují roviny. Buď jsme jeli z kopce, a nebo do kopce vždycky aspoň pět kilometrů, ale dalo se to vydržet.

Jak ses na cestu připravoval?

Tak při přípravě jsem najel akorát 70 km za den. Na pouti se jezdilo kolem 100 km denně. Většina poutníků, jak jsem zjistil, najela při přípravě stovky kilometrů. Byli s námi dva páni, kteří měli 78 let, takže já jsem zdaleka ve svých 68 letech nebyl ten nejstarší. Ti dva byli skutečně borci, kteří neustále trénují. Ti kdyby chtěli, tak by mi s přehledem ujeli.

Pout' byla rozdělena do osmi etap. Která místa jste cestou navštívili?

Cestou tam jsme se také stavovali v Santiagu de Compostela, takže jsme viděli svatého Jakuba. Krásná byla jednodenní zastávka v Portu. Je to nádherné město, kde je Eiffelův most, který vypadá jako položená Eiffelovka. Po cestě byla sousta starých mostů z 13.-14. století. Navštívili jsme rodiště tří pasáček, kde jsou přístupné domečky, kde se narodili. Ty domečky jsou velice prostě zařízené. Měli tam akorát postel a truhlu. Projížděli jsme také lesy, kde byl požár. Ne přímo, ale oheň byl od nás třeba kilometr, což vypadalo docela nebezpečně. Zpátky jsme se vraceli přes Avion. Místní lidé, Portugalci, byli moc milí a pohostinní, pozvali nás třeba na výborné šneky a na pívko. Místní pivo bylo levné a dobré. To se nám líbilo.

Jak to bylo s ubytováním?

Spávali jsme na stadiónech na tribunách a nebo v obrovských sportovních halách, tělocvičnách. No a když jsem se vzbudil někdy o půl druhé v noci, tak to byl skutečně koncert, protože nás bylo 120. Když třicet z nás spustilo, tak to byla opravdu symfonie.

Jak jste se stravovali?

Stravování na pouti bylo skromné, jídlo bylo ráno a večer. Jednou jsem se kuchaře zeptal, co je to za polévku, kterou mi předložil. On se hluboce zamyslel a pak řekl: To je poutnická polévka. V polévce plavaly zbytky jídla za tři dny.

Ochutnali jste nějaké místní speciality?

Hrozně nám chutnali různé rybí speciality. To se nám moc líbilo!

Co jste dělali, když už opravdu bolely nohy ze šlapání na kole?

Když už se nám nechtělo šlapat, tak otec Cyril, který byl náš hlavní navigátor, vymyslel, že pojedeme kus na lodi. Naložili nám kola a už jsme jeli. Bylo to fajn zpestření.

Nedá mi to nezeptat se vinaře, jaká byla v Portugalsku vína?

Tak portské nám moc chutnalo. Je to víno, které je dolihované. Má dvacet procent alkoholu. To kvašení se zastaví, takže tam zbude cukr s tím lihem.

Co bylo nejsilnějším zážitkem z celé pouti?

Nejvíce se mi líbilo, když jsme přijeli o půl desáté večer do Fatimy na kole, už tam byla samozřejmě tma, a tam se deseti tisíce lidí modlily v různých řečech růžencem. Vždycky někdo předříkával jeden desátek v jiném jazyce. No a pak tam byl obrovský průvod, spousta kněží, jáhnů, biskupů. Nádhera!

S Lad'ovou odpovědí se ztotožňuje i otec Cyril:

Nejvíce mě zasáhla situace, kdy po 110 km jízdy jsme ve večerních hodinách dojeli do Fatimy a tam se na obrovském náměstí odhadem 40 000 lidí obrací k Panně Marii v usebrané modlitbě růžence. Radost ze společné modlitby vyvážila útrapy dne.

ptala se Eliška Ochmanová

Cyklopout' nebyla žádná procházka růžovým sadem, i když tento účastník v růžovém keři skončil. Poznáte, o koho se jedná?

Letní vzpomínání

... Právě se vleču do vysokého kopce se svým těžce naloženým dámským horským kolem „Mončou“, když něco zaslechnu. Zastavím se a zpozorním. Po chvíli už jasně slyším veselé chlapecké hlasy a pak už i vidím skupinu asi deseti hláholících skautíků s vedoucím. Všichni mají skautské stejno-kroje a modré šátečky kolem krku. S kopce si veesele poskakují.

Jsem mile překvapena. Pohled na ně ve mně evokuje vzpomínky z dětství. V myšlenkách se vracím daleko zpět časově – do osmi let mého věku (nyní je mi už 10 x více), i zeměpisně – až do Plzně, kde jsme bydleli do konce II. světové války – do srpna 1945.

Bohu díky! Válku jsme šťastně přežili a dočkali se osvobození. 5. května 1945 oznámil Český rozhlas v Plzni, že se blíží od Klatov Třetí armáda Spojenců, kterou vede generálporučík Georg Smith Patton.

Protože jsme bydleli na Klatovské ulici v okrajové části Plzně-Bory, byli jsme mezi prvními, kteří Pattona a jeho vojáky v Plzni přivítali. Osvoboditelé jeli kolem nás se svou vojenskou technikou. My jsme je radostně vítali, mávali na ně, házeli jim na cestu květiny a provolávali jim slávu.

Jednu chvíli to mezi lidmi zašumělo: „Patton!“ A už jsme ho uviděli. Ještě dnes ho mám před očima. Stál v obrněném transportéru, který kolem nás pomalu projížděl a pravicí nám kynul na pozdrav.

Od toho dne se náš život změnil k lepšimu. Už jsme se nemuseli bát houkání sirén ohlašujících nálety a v noci jsme mohli nerušeně spát.

V srpnu téhož roku jsme se s Plzni rozloučili. Stěhovali jsme se do Znojma na základě tatínkovy žádosti o přeložení. Rodiče se vraceli do svého rodného kraje. Oba pocházejí z Višňové, kde máme ještě dnes i v okolí příbuzné a známé.

Ve Znojmě jsem začala chodit do 3. třídy obecné školy a v náboženství jsem se připravovala na první svaté přijímání.

Protože rodičům ležela na srdci naše správná výchova, přihlásili nás do katolické sportovní výchovné organizace – Orel a české verze skautingu – Katolického Junáka, zdůrazňující více vztah k přírodě.

Katolický Junák vedl dominikánský kněz P. Krištof Nečas z naší farnosti od kostela svatého Kříže, kam jsme chodili na bohoslužby.

Moje sestra Mařenka (12 r.) byla zařazena do oddílu starších děvčat, bratr Cyrda (11 r.) do chlapeckého oddílu a já (8 r.) k nejmladším – Světluškám. Nosila jsem na své skautské košilce žlutý šátek. Byla jsme na něj patřičně hrdá, stejně jako na píšťalku s ozdobně pletenou žlutou šňůrkou, kovový i plátěný skautský odznak i na domovenku.

Náš oddíl vedla paní katechetka Jarmila Špačková, která mě také učila v náboženství. Naše schůzky se většinou odbyvaly v přírodě, kterou jsme se učili poznávat, správně se v ní orientovat a chovat, a také za ni Bohu děkovat. Při zajímavě prožívaném volném čase jsme si osvojovali praktické znalosti, cvičili tělo i duši. Po vzoru hrdinů z Foglarových knih jsme hravou formou trénovali trpělivost a vytrvalost, učili se ovládat a dělat dobré skutky. Lovili jsme také „bobříky“ a soutěžili, kdo jich získá nejvíce. Jeden bobřík se chytil, když jsme např. dokázali celý den nepromluvit (kromě vyvolání ve škole), nebo celý den nejíst nic jiného než suchý chléb a pít jen vodu, prokázat určité znalosti z přírody (rostlin, živočichů), ze zeměpisu i z chování.

V zimě jsme krmili labuť na Dyji, ptáky a zvířata v okolí Gránic a Hradiště. Pouze když hodně přšelo nebo sněžilo, jsme zůstali v klubovně na faře, kterou jsme si sami vyzdobili. Zde jsme vydávali malované listy novin, kde se ostatní oddíly seznamovaly s aktivitami jiných. Hráli jsme různé smyslové hry, např. Kimovu hru, učili se zakládat herbář, poznávat rostliny dle listů, stromy dle kůry a dřeva, učili se také vázat a rozvazovat lodní uzly, poznávat pochodové i dopravní značky, seznámili se s morseovkou – luštili jsme zprávy a také touto abecedou je psali. Na sněhu jsme pozorovali stopy ptáků, zvěře i lidí, některé jsme si i ze sádry odlévali.

V létě jsme chodili i na plovárnu pod Obří hlavou, kde jsem se naučila plavat a jezdit po Dyji až k Trauznickému mostu v malé lodičce, tzv. „maňásku“ z půjčovny

loděk. S láskou a vděčností vzpomínám ještě dnes na kamarády z oddílu a naše vedoucí. Zvláště jsem si oblíbila P. Krištofa, který se tak rád věnoval všem dětem bez rozdílu jako kněz ve farnosti a jako hlavní vedoucí nám v Junáku.

Celý týden jsme se těšili na nedělní pěší celodenní výlety s ním do okolí Znojma. Při nich nám kněz P. Krištof na vhodném místě v přírodě odsloužil mši sv. a v homilii k nám promluvil. Každé jeho slovo nám zapadlo přímo do duše. Všechno to mělo zvláštní kouzlo, v němž jsme prožívali ve společenství svých vrstevníků radostné křesťanství. Po bohoslužbě jsme obvykle zpívali národní i junácké písně, hráli si různé pohybové hry. Nikomu se ani nechtělo vracet.

Nikdy také nezapomenu na výroční celovíkendové výlety např. za Kuchařovice na Pulkrábkou, přes Hradiště za Mašovice, do krásného, dnes již zatopeného, Mločího údolí za Trauznicemi. Při těchto výletech jsme stanovali a sami si i na ohýnku v kotlíku vařili. Pak jsme se připravovali scénky k závěrečnému táboráku, který se poslední večer před návratem domů obřadně zapaloval, soutěžili v míčových hrách (fotbalu, vybíjené a odbíjené). Škoda, že nám tyto zajímavé a bohu libé aktivity tak brzo skončily. Po únorovém puči v r. 1948 získali komunisté ve vládě neomezenou moc a všechny katolické organizace a spolky, včetně Orla a Junáka, zakázali.

V těchto myšlenkách docházím na vrchol kopce, což mě vrací do reality. Usedám na balvan pod křížem, který zde někdo zbožný vztýčil. Modlitbou Korunky k Božímu milosrdenství děkuji a prosím za všechny vedoucí a členy katolických organizací. Myslím hlavně na paní katechetku Špačkovou a kněze Krištofa Nečase, z jehož rukou jsme přijala v kostele sv. Michala poprvé Tělo Kristovo.

Ještě se porozhlédnu po okolní krásné krajině Itálie. Pak už si to s kolečkem Mončou firčím s kopce dolů, abych pokračovala ve své cyklopouti do Říma.

Anna Liebigarová

(Úryvek z připravované knihy autorčiných cyklopoutí „Slova hýbají, příklady táhnou“.)

Den modliteb za přírodu – mše sv. u Samaritánky

Již se stává tradicí, podle přání papeže Františka, 1. 9. modlitba v přírodě. Vzhledem k tomu, že tento den letos vyšel zrovna

na první pátek v měsíci, tak tato mše svatá byla v předvečer tohoto dne (31.8.2017). Opět jsme se sešli u kapličky Samaritánky na Hradišti, kde vyvěrá pramen studánky. Nakonec se ukázalo, jak bylo dobře, že to bylo o den dříve, protože to byl asi poslední krásný letní den. V pátek již přšelo a přšelo, země dostala tolik očekávanou vláhu, jako by byly hned vyslyšeny naše modlitby :-)) Na začátku mše svaté otec děkan požehnal vodu ze studánky. Tou jsme se následně všichni jednotlivě požehnali na připomínku

našeho křtu. Slova Písma o stvoření světa, i samotné krásné místo v přírodě, vede v nitru k pokoře před Božím stvořením a účtě ke všemu, co nás obklopuje, v čem žijeme. Však v letošním roce, kdy bylo veliké sucho, jsme si všichni mohli více uvědomit, že není samozřejmostí vlaha, voda, dobrá úroda. O to více je třeba Bohu děkovat a na chvíli si uvědomit, čím příroda pro nás je.

Převzato z www.farnostznojmo.cz, foto Radomír Muzikář / Člověk a Víra

Jsme stále zpívánis schopní

Při příležitosti 25 let od založení znojemské schóly od sv. Mikuláše jsme položili několik otázek jejímu zakladateli jáhnu Willimu Türkovi.

Jak se zrodila myšlenka založit schólu od sv. Mikuláše?

Bylo potřeba něco udělat s tristním stavem liturgického zpěvu v kostele sv. Mikuláše. Jen pro ilustraci, situace v roce 1992: nebyl zaveden současný pokoncilní kancionál, stále dokola se zpívalo několik málo písní z různých lístečků a sešitků, jejich výběr ke mši prováděl kostelník bez jakéhokoli ohledu na zásady obnovené liturgie, responzoriální žalm se zpíval celý rok stále dokola na jeden jediný nápěv, mešní ordinárium (*Pane smiluj se, Sláva, Věřím, Svatý a Beránku*) se zpívalo výhradně na provizorní nápěv z konce šedesátých let minulého století, varhanicí byla stará řeholní sestra, která byla proti jakýmkoli změnám a „novotám“. Situace tedy nebyla nijak růžová, pozitivní vývoj začal s nástupem mé manželky Dity do služby varhanice a významná byla také podpora tehdejšího faráře Pavla Kopeckého. V zavádění pokoncilního kancionálu (vyšel v roce 1973!), resp. v něm obsažených nových ordinárií, žalmů a písní, se schóla ukázala být neocenitelnou pomocnicí. Ostatně toto své hlavní poslání vykonává schóla dodnes...

Vzpomenete si na první píseň, kterou schóla nacvičila?

Jistě, bylo to Olejníkovo ordinárium (kancionál č. 502) a žalm s chorálním nápěvem „*Okuste a vizte, jak dobrý a sladký je Pán*“ (kancionál č. 633). Tedy to byly v roce 1992 ve Znojmě naprosté novinky a některými konzervativnějšími věřícími byly zprvu těžko přijímané.

Kde čerpáte repertoár a kdo je autorem aranží písní?

„Denním chlebem“ služby schóly je zpěv žalmů, antifon a ostatních liturgických zpěvů. Ty čerpáme z dostupných sbírek, které v průběhu let vyšly (např. žalmy Zdeňka Pololánika, Bohuslava Korejse, Petra Ebena, propria k různým svátkům Josefa Olejníka aj.) a z kancionálu. Co se týče vícehlasých sborů a rytmických kytarových písní, čerpáme z různých pramenů (např. málokdo asi ví, že oblíbené hitovky jako „*Přijď již, přijď Duchu stvořiteli*“ nebo „*Ave Maria, Pán buď s tebou*“ pocházejí z evangelického zpěvníku a že jejich autorem je protestantský pastor). Trojhlasé úpravy sborů a nástrojové předehry a mezihry zpravidla dělám já.

Velikonoce 2017 | foto Radomír Muzikář / Člověk a víra

Schóla se za dobu, během které funguje, zúčastnila mnoha akcí. Je nějaká, na kterou jste obzvláště pyšný?

Jsem moc rád, že schóla mohla zpívat při mém jáhenském svěcení v roce 2006 v katedrále na Petrově, že tamtéž zpívala při slavnostní pontifikální bohoslužbě při oslavách Svatého roku 2000, vážím si každé liturgie, při které může schóla sloužit, jako primice, různé slavnosti, již tradiční pouť v Lechovicích, díkůvzdání při Znojemském vinobraní, dva přímé televizní přenosy velikonoční bohoslužby z našeho kostela, ekumenické bohoslužby, pontifikální mše s kardinálem Meisnerem či kardinálem Dukou nebo různé liturgické svátky během roku. Ovšem čeho si obzvláště vážím, je skutečnost, že schóla po celou dobu od svého vzniku doprovází svou službou každou neděli farní mši, to je podle mne ze všeho nejdůležitější.

Kdo vám při vedení schóly nejvíce pomáhá?

Denně v ranních chválách a v nešporách přidávám v přímluvách zvláštní prosbu „za všechny členy schóly“ a prosím Pána, aby si společenství schóly vedl On sám. V lidské rovině mi od samého začátku s vedením schóly svou podporou a velkorysostí pomáhá moje manželka Dita, která je zároveň varhanicí, což je naprosto ideální spojení. Posledních dvacet let si vedení schóly a vše, co s tím souvisí, nedovedu představit bez spolehlivé, pracovitě a vždy ochotné Svatky Barákové. Zcela zásadní je pro mne jednoznačná a dlouhodobá podpora otce Jindřicha

Bartoše, nezanedbatelné jsou také projevdy vděčnosti od farníků.

Měj jste někdy chvíle, kdy už jste chtěl s vedením schóly skončit?

Ne, nikdy.

Kromě zpěvu schóla nabízí i duchovní společenství. Kdy a kde se scházíte a jak probíhají zkoušky?

Vyjma letních prázdnin zkoušíme každý pátek večer (18–19.30 hod.) na faře u sv. Mikuláše, zkouška má svou ustálenou podobu: rozezpívání – nácvik responzoriálního žalmu, alelujatického zpěvu před evangeliem a antifony k přijímání na následující neděli – nácvik vícehlasých skladeb na významné liturgické dny nadcházejícího období církevního roku – na závěr zkoušky společná večerní zpívaná modlitba kompleťtáře ve farní kapli či v kostele před svatostánkem zpravidla za účasti otce Jindřicha a ostatních duchovních. V rámci zkoušky si někdy vysvětlujeme význam některých žalmů či jiných liturgických textů, díváme se na pokračování probíral katechismus, několik let praktikovali členové schóly živý růženec. Vítaným zpestřením zkoušek a příležitostí k prohlubování vzájemných vztahů a utvrzování společenství je slavení narozenin někoho ze schóly či jiné oslavy. Jsem rád, že schóla je stále pěkným duchovním i lidským společenstvím.

Co plánujete se schólou do budoucna?

Stále lépe, zbožněji a vytrvaleji Pánu a jeho církvi sloužit.

A co účast ve schůle přináší jejím členům?

Markétka Navrkalová:

Do schůly chodím ráda, protože tam mám kamarádky. Můžu zpívat Pánu Ježíši a navíc jsou tam na sebe všichni hodní.

Petr Badošek:

I když to možná zdálky není zřejmé, tak hlavně čistou radost. A také smysluplnost, a z ní pramenící pokoj. Tedy ... když se dilo alespoň trošku podaří. No a nesmím zapomenout na pocit neutuchajícího zázraku – bezpečně poznám jenom dvě noty, a to ješ-

tě pouze na papíře, a jen za určitých okolností. Zkrátka ve společenství schůly si na maximum svých možností vychutnávám vrchol mé hudební kariéry, vzdálen již jejím předpotopním počátkům v lůně hospod a táborových ohňů.

Svatava Baráková:

Do schůly u sv. Mikuláše jsem začala chodit v roce 1995, v době středoškolských studií. V této době jsme chodila i do společenství mládeže a účastnila jsem se různých srazů středoškoláků. Jak roky plynuly, z mládežníků se stali dospěláci, založili rodiny, často se odstěhovali ze Znojma. Jediná schůla zůstala "bez omezení věku". Už sice nejsme ti

mládežníci, kteří v ní před začátkem nového tisíciletí zpívali, ale zpíváme stále. Moc nás (starších) není, ale díky desítkám dalším, kteří schůlou za ty roky prošli (a někteří i zakotvili :-D), jsme stále "zpíváníschopní". Bohu díky za to! Bez pátečních zkoušek a pravidelného nedělního zpívání už si svůj život nedovedu představit. A když ještě občas vyrazíme zpívat na nějakou pouť nebo jinou akci, rozdíl v generacích mizí a jsme stále ta schůla, kde si všichni tykají, mají k sobě blízko a často si jsou i velkou vzájemnou oporou. Bohu, členům všech generací i těm, kteří nás podporují, moc děkuji!

ptala se Petra Bláhová

Rekvizice kostelních zvonů ve farnosti sv. Kříže

O rekvizici znojemských kostelních zvonů, která proběhla před 100 roky, jsme psali již v č. 2/2017 našeho zpravodaje. Tentokrát nabízíme jen doplnění o zajímavou výpověď zachycenou ve farní kronice farnosti sv. Kříže. K datu 2. ledna 1917 zde najdeme uvedeno následující:

Sotva po tom, co kostelní věže byly po sundání měděného plechu uvedeny do stavu, tu obdržel farní úřad už zase nový spěšný výnos, ano přímý rozkaz z c. k. říšského válečného ministerstva, samozřejmě přes biskupskou konzistoř v Brně, striktní nařízení o dodání zvonů, postradatelných kovových kostelních předmětů (jako např. svícňů, lavabomisek, malých mešních zvonků atd.), ano dokonce cínové varhanní píšťaly měly být obětovány nenasytnému molochu války. Naše varhany uslyšely našťásti tomuto osudu. Protože pochází z období před rokem 1800, zůstanou varhany jako umělecké dílo zachovány. Zato jsme ale ztratili (konvent a fara) naše pěkné 4 zvony, musely putovat na už nikdy shledanou do Vídně. Konvent se pokusil zvony farního kostela sv. Kříže zachránit a chtěl za to obětovat zvony filiálního kostela sv. Michaela, přesto byl jeho dobře míněný požadavek ze strany biskupské konzistoře v Brně příkřím a ostrým způsobem odmítnut a tak musely naše zvony nastoupit válečnou cestu. Mimo chodem zvony Sv. Kříže nepatří vůbec faře, nýbrž dominikánskému klášteru a byly pořízeny v 18. století z klášterních peněz a z darů a přesto si biskupský ordinariát J. E. [jeho Excelence] hraběte Huyna přivlastnil dispoziční právo. Deus seit. [Bůh ví.]

V kronice dále následuje popis jednotlivých zvonů u kostela sv. Kříže, které jsme si podrobně představili již dříve (ŽFZ č. 2/2015 a 4/2015). Pro připomenutí jen uvádím, že v pravé věži (ta blíže ke klášteru) před rekvizicí viselo pět zvonů: 4 od

znojemského zvonáře Jana Jiřho Scheichela z roku 1780 (Maria – 1170 kg, Dominik a Tomáš Akvinský – 509 kg, Vincent Ferrarský – 280 kg, Petr Veronský – 112 kg) a jeden menší zvon z roku 1750 od znojemského zvonáře Ignáce Begla sloužící jako umíráček. Další menší zvon visel na sanktusníkové věžičce. Zachován zůstal pouze zvon Dominik a Tomáš a umíráček.

O vlastní rekvizici, která proběhla **17. ledna 1917**, se dočteme ve farní kronice následující:

Tento den byl určen pro snímání zvonů a tato práce začala ve 2 hodiny odpoledne. Nebezpečnou práci vedl stavební mistr Klement Pfinosil a tak přišel na řadu nejdříve největší zvon „Maria“, potom sv. Vincent, sv. Petr mučedník a sanktusníkový zvon. Před kostelem se shromáždilo obrovské množství lidí, aby sledovali vzácnou podívanou. Všichni se chovali nehlučně a setrvali přes nepřetržitě lednové chladno. Dalo se dobře zahlednout, že některé oko ztratilo slzu, když byly zvony nakládány a odváženy, aby už nikdy nesloužily bohoslužbě, nýbrž válce a lidské smrti. Vcelku bylo říšskému válečnému ministerstvu na válečné účely odvedeno 1685 kg zvonoviny.

Podle údajů v dobovém tisku zůstaly zvony filiálního kostela sv. Michaela rekvizice ušetřeny. Ve farní kronice je však uvedeno, že hned následující den po sejmutí zvonů u Sv. Kříže, tedy **18. ledna 1917**, došlo k odebrání dvou zvonů i z kostela sv. Michaela. Jednalo se o zvon o váze 1008 kg, který roku 1643 ulil lotrinský zvonář François Dubois ze střepů zvonu rozbitého při pádu kostelní věže, a dále o malý zvon ze sanktusníku od renesančního zvonáře Petra Liebera. Zajímavostí je, že Duboisův zvon na rozdíl od ostatních není zachycen na dochovaných fotografiích rekvírovaných zvonů, je tedy možné, že byl při snímání rozbit. U Sv. Michaela tedy zůstal jen nejstarší zvon z roku 1511 od brněnského zvonáře Jeronýma Hauvice (Haubice).

V sobotu **24. února 1917** byly zvony z farnosti sv. Kříže spolu s ostatními zvony

Sanktusníček z kostela sv. Michala |
foto archiv farnosti sv. Kříže

ze znojemského děkanátu naloženy na znojemském nádraží do nákladního vlaku a odvezeny do vídeňského Arsenalu. Znojemský děkanát na začátku 20. st. zahrnoval pouze 12 farností (Sv. Mikuláš a Sv. Kříž ve Znojme, Louka, Hradiště, Přímětice, Mašovice, Citonice, Únanov, Hluboké Mašůvky, Dyje, Tasovice a Hodonice). Z výkazů zasílaných farnostmi na brněnskou konzistoř se dozvídáme, že v kostelích a kaplích znojemského děkanátu před rekvizicí viselo celkem 72 zvonů. Z tohoto počtu jich bylo během 1. světové války zabaveno přibližně 40.

Náhrada poskytovaná za rekvírované zvony ve výši 4 koruny za 1 kg zvonoviny zdaleka nepokrývala skutečnou hodnotu zvonů. Jen ve farnosti sv. Kříže byly po válce škody způsobené zabavením zvonů vyčísleny na 30 tisíc korun. Přitom farnost přišla v souhrnu o 2,7 tuny zvonoviny.

V roce 1926 byly pro kostel sv. Kříže pořízeny nové zvony, i ty však byly za 2. svět. války rekvírovány. A tak škody způsobené válečnými rekvizicemi ve farnosti sv. Kříže zůstávají dodnes nenahrazeny.

Ondřej Lazárek

PULS v brněnské diecézi

V loňském roce zahájil svou činnost fond PULS – Fond na podporu kněží a pastorační brněnské diecéze.

Jeho správce R. D. Mgr. Pavel Kafka odpovídá na několik otázek.

Mohl byste nám Fond na podporu kněží a pastorační brněnské diecéze, v jehož čele stojíte, stručně představit?

Fond byl zřízen 1. srpna 2016 jako organizační složka brněnského biskupství. Řídí ho správní rada podle biskupem schválených stanov a je kontrolován ekonomickou radou diecéze. Jeho úkolem je shromažďovat prostředky na materiální zajištění kněží a pastorační práce naší diecéze.

Výdaje fondu směřují do tří oblastí: **kněžím** – jedná se o prioritní oblast, která pokrývá náklady na mzdy a výdaje spojené s formací a vzděláváním kněží, **farnostem** – náklady na zajištění technické a ekonomické agendy farností, tj. vedení účetnictví, administraci dotačních žádostí, zajištění stavebních akcí apod. a **diecézi** – každý rok je podpořen jeden vybraný projekt, který odpovídá na aktuální potřeby a výzvy v diecézi.

Vznik fondu souvisí se změnou stávajícího způsobu přispívání věřících na potřeby diecéze. Do loňského roku přispívala každá farnost na potřeby diecéze deseti procenty ze svých příjmů, této praxi se říkalo „desátek“. Nový způsob je postaven na vizi velké rodiny malých dárců. Právě k realizaci tohoto záměru byl zřízen fond, do kterého mohou dobrovol-

ně podle svých možností přispívat i jednotliví dárči. Tyto dary jsou projevem spoluodpovědnosti za život brněnské diecéze.

Z jakých zdrojů pochází finanční prostředky, kterými fond disponuje?

Cílem je, aby většina finančních prostředků pocházela od dobrovolných dárců, kteří se registrují jako donátoři a svým pravidelným darem chtějí podporovat kněze a pastorační práci v naší diecézi. Dalším příjmem fondu je účelová sbírka, která proběhne ve všech kostelích v neděli 24. září 2017. Poslední zdroj příjmů tvoří roční příspěvky farností. Ty jsou stanoveny částkou 280 korun za každou dospělou osobu ve farnosti a procenty z hospodaření s farním majetkem.

Od ročního příspěvku farnosti je odečtena výše zářiové sbírky ve farnosti a všechny dary donátorů, kteří si při registraci přáli, aby jejich dar byl započten do zvolené farnosti. Smyslem tohoto na první pohled složitého způsobu započítávání darů donátorů je, aby každý donátor svým darem podpořil nejenom život v diecézi, ale i svou vlastní farnost.

Pro mnohé z nás je slovíčko „donátor“ zcela novým pojmem. Mohl byste nám ho přiblížit?

Slovo donátor pochází z latiny (donum = dar, donator = dárcce) a církevní tradice takto označovala dárcce odedávna.

Donátorem brněnské diecéze se může stát každý, kdo se zaregistruje jako dárcce a svým darem chce podpořit život církve. Ve mně osobně navíc slovo donátor evokuje pocit hrdosti na to, co podporuji a pod co jsem ochoten se podepsat. Poprvé jsem se s tímto slovem setkal během studií v Římě, kdy jsme se každý den modlili za donátory naší české koleje Nepomucenum. Díky tomu mám donátor-

ství spojeno s projevem duchovní vděčnosti. Proto je za všechny donátory fondu obětována mše svatá a jsou prováděni každodenní prosby o Boží požehnání.

Přiznám se, že mne velmi zaujalo slovní spojení „velká rodina malých dárců“.

Velká rodina malých dárců je nosnou myšlenkou fondu. Stále jsou aktuální slova sv. Jana od Kříže, že dárcce je víc než dar. Lidé ochotní se zapojit do života diecéze, a to třeba i prostřednictvím finanční podpory, jsou cennější než dary samotné. Ochota stát se donátorem je především gestem, kterým dávám najevo, že mi záleží na budoucnosti církve.

Jakou formou se do podpory fondu mohou zapojit jednotlivci nebo rodiny?

Nejdříve bych zmínil podporu duchovní. Stále platí, že bez Božího požehnání marné lidské namáhání. Důležitá je rovněž podpora v podobě zpětné vazby na činnost fondu, šíření jeho dobrého jména, propagace fondu ve farnosti nebo nabídka profesní pomoci. Neméně důležitá je pomoc finanční. Každý je zván k donátorství a jeho prostřednictvím přispět k tomu, aby brněnská diecéze pulzovala životem. Konkrétním krokem je výběr jednoho z dárcovských programů uveřejněných na webu nebo na letáčích fondu, a následná donátorská registrace.

Kam je možno se obrátit pro více informací o fondu, jeho aktivitách a také o možnostech zapojení se do jeho činnosti?

Veškeré informace jsou dostupné na webových stránkách fond.biskupstvi.cz nebo v tiskovinách, které se průběžně distribuují do farností.

Text a foto biskupství brněnské

Výuka náboženství – školní rok 2017/18

ZŠ nám. Republiky (sr. Timotea)	pondělí 13 h
ZŠ Slovenská (sr. Timotea)	pondělí 14 h
ZŠ Pražská (P. Ladislav)	pondělí 14 h
ZŠ Jubilejní park (sr. Timotea)	úterý 13.15 h
ZŠ Václavské nám. (P. Ladislav)	čtvrtek 13.45 h
ZŠ Mládeže (sr. Timotea)	čtvrtek 14 h
fara u sv. Mikuláše: <ul style="list-style-type: none"> ○ 1.-2. tř. (A. Vodáková) ○ příprava na 1. sv. přijímání (M. Muzikářová) ○ 3.-5. tř. (M. Findová) ○ 6.-9. tř. (P. Ladislav) 	pátek 15.30 h (všechny skupiny)
fara Louka	středa 17 h
ZŠ Vídeňská	termín bude upřesněn
ZŠ Dobšice	termín bude upřesněn
ZŠ Šatov	termín bude upřesněn

V základních školách se děti přihlásí u třídních učitelů, vyučování začne v týdnu od 2.10. Na 1. sv. přijímání se připravují děti, které chodí 2. rokem na vyučování.

VÝROČÍ

Před 60 roky (3.10.1957) se narodil **R.D. RNDr. Miroslav Kazík**, který v letech 1999-2009 spravoval farnost v Hrádku u Znojma a excurendo také farnosti v Dyjčovicích a Valtovicích. Na kněze byl vysvěcen 27. 6. 1998 v Brně. V letech 2009-2017 byl farářem v Novém Veselí u Žďáru n. S. Od 1.8. 2017 byl ustanoven farářem v Ivančicích.

23. října uplyne 90 let od narození **R.D. Josefa Jandla**, dlouholetého faráře v Pavlicích. Přípravu na kněžství musel přerušit po 4. ročníku studia v roce 1950, kdy byl nucen nastoupit k PTP. Poté vystřídal několik civilních zaměstnání, než mohl po 18 letech přípravu na kněžství dokončit. Kněžské svěcení přijal 5.7.1969 v Brně. Působil jako kaplan v Novém Městě na M. a v Brně - Husovicích. Od roku 1977 byl farářem v Pavlicích a zároveň i administrátorem v Hostimě. Zemřel 2.2.2007 v nemocnici ve Znojmě. Pohřben je na hřbitově v rodném Sulkovci.

FAŘNÍ hŘIŠTĚ

Milí farníci,
v tomto vydání Fařiště bychom rádi probudili Vašeho detektivního ducha. Podaří se i Vám vypátrat, u koho skončil ukradený obraz Panny Marie?

Z kostela sv. Mechtildy byl odcizen obraz Panny Marie.

Naposledy byl spatřen při úterní růžencové pobožnosti.

Ohlásil jsem vše na policii. Tam mi potvrdili, že...

...obraz by se mohl objevit v galeriích vášnivých sběratelů.

Navštívil jsem proto pana Pastelku.

Také paní Válecková prý jeden takový vlastní!

A objevil jsem ho též v galerii pana Štětečka.

Já se však domnívám, že jsem originál viděl. Poznáte také, kdo nemluvil pravdu?

Vaši PaKLíci

Stalo se – krátce

Oslava 340 let od posvěcení kostela sv. Michaela

V neděli 20. 8. proběhla v kostele sv. Michaela při večerní mši sv. v 18. hod. oslava výročí posvěcení tohoto kostela (přeložená z 16.8.). Historii kostela v kázání obšírně přiblížil otec Jindřich Bartoš. Stejně výročí, tedy 340 let od posvěcení, oslavil o prázdninách i kostel Nalezení sv. Kříže a to 12. července. K narozeninám by měl kostel sv. Michala ještě letos dostat restaurovaný obraz z hlavního oltáře. (ol)

Znojenské vinobraní

Ve dnech 15. – 17. září proběhlo ve Znojmě historické vinobraní. Jeho součástí byla i mše sv. na poděkování za úrodu s uctěním sošky Panny Marie Chlebové, která se uskutečnila v chrámu sv. Mikuláše 16. září a vedl ji znojemský děkan Mons. Jindřich Bartoš. Výzdoba kostela, která je tak typická pro období vinobraní, byla obohacena více než 50 velkoformátovými fotografiemi projektu Člověk a víra.

Zdroj: www.farnostznojmo.cz

Pomoc chutná sladce

známit s Domácí hospicovou péčí a současně zakoupit chutný koláč, čímž přispěje na tuto stále využívanější službu.

Domácí hospicová péče spojuje možnost pečovat o těžce nemocného rodinného příslušníka v prostředí domova a současně mu zajišťuje odbornou péči a pomoc. Propojuje tak všechny roviny potřebného přístupu k těžce nemocným lidem i jejich nejbližším. Řada rodin pečujících o dlouhodobě nemocného člověka, zvláště s onkologickým onemocněním v závěrečném stádiu nemoci, upřednostňuje tuto službu před dlouhodobým pobytem v nemocnici, v odloučení od nejbližších. V rámci Domácí hospicové péče se o nemocného stará tým složený ze zdravotních sester, lékařů, psychologa, je-li potřeba, vpomůže i pečova-

telská služba, dobrovolníci a výjimkou nezůstává ani služba duchovního – kněze.

Chutný koláč bude ke koupi na stánku u radnice na Obrokové ulici i v ulicích města, kde jej budou nabízet dobrovolníci. Veškerý výtěžek z prodeje poputuje na koupi speciálních polohovacích polštářů proti proleženinám, které se využívají pro nemocné v rámci Domácí hospicové péče. Díky těmto pomůckám můžeme předejít, nebo alespoň zmírnit vznik bolestivých proleženin u těžce nemocných osob, o které se stará jejich rodina. Domácí hospicovou péči na Znojemsku zajišťuje Oblastní charita Znojmo ve spolupráci se spolkem Konipas-ka.

Akce Koláč pro hospic je pořádána u příležitosti Světového dne hospice a paliativní péče a má za úkol informovat veřejnost o možnosti paliativní medicíny v rámci hospicové péče.

Děkujeme všem, kteří přispějí do pokladniček Charity na podporu této služby, díky Vašemu zájmu nezůstávají umírající lidé na svůj odchod sami!!!

Ludvík Mihola, Oblastní charita Znojmo

Kalendář – říjen 2017

1.10. Ne	biřmování v 10 h v Jevišovicích
2.10. Po	workshop Charitní pečovatelská služba a rodina od 9.30 do 10.30 h (zasedací místnost Charity Znojmo, Dolní Česká 1) – Bc. Jaroslava Valová, DiS., vedoucí Charitní pečovatelské služby
3.10. Út	Koláč pro hospic od 8:00 do 16:00 hod. v centru města Znojma (blíže uvnitř zpravodaje) Beseda o autismu od 16 do 19 h (zasedací místnost Charity Znojmo, Dolní Česká 1) – Michal Roškaňuk, Adventor o.s., nezávislý poradce (zve Charita Znojmo)
4.10. St	Osobní asistence – Výtvarná dílna pro děti a rodiče od 15.00 do 16.30 (sídlo Osobní asistence, Horní Česká 6) – zve Charita Znojmo v rámci týdne sociálních služeb
6.10. Pá	DÝŇOVÁ STEZKA sraz od 18.30 do 20.30 h u vstupu do parku z Komenském nám. – zábava pro děti i dospělé: ohňová šou, dýňové speciality, malý dárek pro děti ad. (zve Charita Znojmo) první pátek – adorace a sv. zpověď u sv. Kříže od 15 h, mše sv. v 17h
7.10. So	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h (P. Jindřich Čoupek), autobus ze Znojma v 17 h
8.10. Ne	koncert Evangelické církve v 16 h ve Svatováclavské kapli setkání Obnovy v Duchu sv. v 17 h u sv. Kříže
12.10. Čt	setkání seniorů KLAS – návštěva Keramických závodů Znojmo s průvodcem, sraz v 9 h před vrátnicí Keramických závodů na ul. Průmyslová, bližší informace: pí Pazderková (mob. 608 949 970), pí Šplíchalová (mob. 608 580 425)
15.10. Ne	měsíční modlitba v Popické kapli v 15 h
21.10. So	Svatohubertská mše sv. s požehnáním myslivcům ve 14 h v kostele sv. Wolfganga v Hnanicích
22.10. Ne	při bohoslužbách sbirka na misie DRAKIÁDA na Kraví hoře u vysílače od 14.30 h
23.10. –	podzimní pouť v kapli P. Marie Celenské za hřbitovem na Hradišti – denně v 16.30 h modlitba růžence, v 17 h mše sv. a mariánská pobožnost
26.10. Čt	setkání seniorů KLAS v 9 h – pěší vycházka do Muzea motorizmu v Gránicích, sraz v 9 h na křižovatce Pražská – Hradiště
29.10. Ne	začíná zimní čas , hodiny se posunou o 1 hod. zpět poutní mše sv. ke cti sv. Wolfganga v 10 h v Hnanicích (v Konicích, Havraníkách ani v Šatově mše sv. nebude, všichni jsou zváni do Hnanic) mše sv. za zemřelé v obřadní síni na Znojemském hřbitově v 15 h
1.11. St	slavnost VŠECH SVATÝCH – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř., v 16 h a v 18 h u Sv. Kříže
2.11. Čt	PAMÁTKA ZEMŘELÝCH – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř. a v 18 h u Sv. Kříže
3.11. Pá	první pátek – adorace a sv. zpověď u Sv. Kříže od 15 h, mše sv. v 17h
4.11. So	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 17 h, autobus ze Znojma v 16 h

5.11. **biřmování v Olbramkoste** ve 14 h – biskup Pavel Ne

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ – rozpis uvnitř zpravodaje

ŘÍJNOVÉ RŮŽENCOVÉ POBOŽNOSTI

Sv. Jan Křtitel – každý všední den v 7.30 h růžencem s písní

Sv. Kříž – každý všední den v 17.30 h (v pátek v 16.30 h) růžencem, vedou různá společenství z farností Znojma

Oblekovice-Bohumilice (kostelík Nejsv. Trojice) – každé úterý v 17 h společná modlitba růžence

Hradiště – kaple P. Marie za hřbitovem – denně od 23. do 28.10. v 16.30 h modlitba růžence, v 17 h mše sv. a mariánská pobožnost

Sboreček pro děti

Schůzka ohledně nově vytvářeného chrámového sborečku pro děti (cca 4-10 let, případně i starší) proběhne 15.10. v 11 h na faře u Sv. Kříže. Na malé zpěváky i hudebníky se těší *Gabča Lazárková a Dominik Bláha*

SETKÁNÍ KATECHUMENŮ

každou neděli v 9 h v sále kláštera u Sv. Kříže a opakování následující čtvrtek v 17 h na faře u Sv. Mikuláše

NÁRODNÍ SETKÁNÍ MODLITBY MATEK v Brně

Zveme všechny maminky na Národní setkání modlitby matek, které proběhne 20. - 22.10. Motto: „Místo pro Boha“. Kdo bude chtít ubytování, pošlete své přihlášky do 8. 10. 2017 vč. platby! Ti z vás, kteří nebudou požadovat nocleh, se mohou přihlašovat až do 14. 10. 2017. Kdo chce jet pouze v sobotu, nabízím dopravu auty. Místo konání: **KC Babylon, Kounicova 686/22, Brno**. Nahlašovat se můžete u P. Marka Coufala na tel. 722 752 154 anebo u paní Strakové 702 124 852.

Pravidelný program:

Mše sv. s programem pro děti – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | **Adorace** - každý čtvrtek od 20 do 21 h u Sv. Mikuláše | **Setkání katechumenů** každou neděli v 9 h v sále u Sv. Kříže, opakování ve čtvrtek v 17 h u Sv. Mikuláše | **Setkání dětí a jejich maminek** – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | **Modlitby matek** – každé pondělí v 18 h na faře v Louce; každé úterý v 18 h v přímětické hřbitovní kapli | **Setkání Mariiny legie** – každé pondělí v 15.45 h na faře u Sv. Kříže | **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | **Setkání mládeže** – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Příměticích | **Vzdělávací setkání nejen pro mládež** – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce (po mši sv. v 19.30 h) | **Zkoušky schůly** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání ministrantů** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání dominikánských terciářů** – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | **Mše sv. pro seniory a nemocné** – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Novém nemocnici v přednáškovém sále (možnost přinést sv. přijímání na pokoj - tel.: kněz 738 523 600, služba 723 816 468), **ve Starém nemocnici možnost návštěvy nedělní mše sv. u Sv. Alžběty** v 11 h po domluvě s doprovodem dobrovolnice p. Bauerové (tel. 737 802 498)

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: **farni.zpravodaj@outlook.cz**. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 8/2017 vyšlo 29/09/2017 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kučařovice.